

Quaresma - Segon diumenge

[Gn 12,1-4a](#)

[2 Tm 1,8b-10](#)

[Mt 17,1-9](#)

1. Proposem avui una “contemplació”

Amb Pere, Andreu i Joan, nosaltres a poc a poc pugem amb Jesús la Muntanya, a mida que ascendim l'oxigen de l'Esperit va permetent una respiració nova. Possiblement fem molta estona de silenci en el nostre cor. La “pujada” s'esdevé enmig de la nostra vida quotidiana, a cops ben precària i fumuda, enmig dels conflictes, del carregar cada dia el seu tros de creu...

El Senyor fixa els ulls alhora en nosaltres i en el Pare. I inaudiblement en la carn humana de l'amic Jesús, que coneixen de fa temps, amb qui hem compartit tantes coses de la vida... se'ns fa evident tota la pregonesa del *Fill de Déu*, veiem “la seva glòria”. Avui se'ns dóna entrar en el cor del Misteri. Que ens porti “coneixement Intern del Senyor”. Al cap i a la fi la Transfiguració és aquella llambregada de revelació que dóna l'autèntic coneixement, el “coneixement intern”, no el superficial coneixement “extern” de Jesús.

2. Un quadre esplendorós, contrapunt als anuncis de la passió.

Assaborim-lo a poc a poc.

a) *Al centre Jesús*, la fondària del qual dimana de manera enlluernadora. La divinitat es trasllueix per tots els porus de la seva realitat humana. És la glòria del Senyor Ressuscitat en una aparició pasqual avançada.

b) *Al costat els Profetes i la Llei*, personificats per Elies (el profeta dels últims temps que ha de donar pas al Messies) i per Moisès (el pare de la Llei).

c) *Davant tres deixebles*, els mateixos que seran testimonis del moment més baix de Jesús a Getsemaní (26,37). Estan esmaperduts per una pregonesa que no havien sospitat en el seu Mestre. En nom d'ells Pere voldria ingènuament “eternitzar” aquest moment de transfiguració, i defensar-se, així, d'un camí que aboca a la creu.

d) *Cobrint i banyant* tota l'escena, el núvol, manifestació de *la Divinitat*. I nosaltres en sentim en presència del Misteri de Déu...! La majestat del Déu incommensurable ens embolcalla.

e) *De l'interior* d'aquest núvol diví surt la “proclamació”, que repeteix les mateixes paraules que el dia del Baptisme (3,17): “Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut”.

Només que ara afegeix: “*escolteu-lo!*”.

3. Amb els deixebles ens prostrem i adorem profundament

Estiguem una estona escoltant la Veu del Pare, deixem que se'n fiqui al cor.

La Veu del Pare l'han d'escoltar: a) Els *deixebles*, que, millor o pitjor!, hem “seguit” i ens hem convertit en íntims de Jesús. b) L'han d'escoltar Moisès i Elías, *la Llei i els Profetes* (que el Senyor ha vingut a portar al seu acompliment, 5,17). c) Mateu sembla que insinuï que també l'ha d'escoltar *Jesús*: com en els dies de la seva experiència mística al Baptisme ha de tornar a sentir-se objecte de la complaença del Pare. Tots han de saber que *aquest* (el que coneixem, el que ha preferit la misericòrdia al culte, el que encaixa les contradiccions i creus...) és el *Crist, Fill de Déu*, que a Pere i al lector li costa tan d'acceptar.

4. I tanmateix Jesús imposa silenci...!

Car la “identitat” del Senyor no es pot entendre abans que no hagi caminat tot l'itinerari de creu, i que aquest mateix itinerari es “transfiguri” en resurrecció. Només des d'aquí serà assequible la personalitat de Jesús. El deixeble que el pretengui veure transfigurat o ressuscitat, obviant el camí de les contradiccions i creus, veurà “un altre” Jesús, no el que el Pare ha proclamat com a Fill.

5. En començar el camí a Jerusalem cal enfortir-se amb una nova “epifania”

El deixeble acabava de rebre l'ensenyament de la creu, companya inseparable del “camí” que fa *amb Jesús*; és important que, enmig d'aquest mateix camí, sàpiga veure la “transfiguració”, que gaudeixi de la *glòria pasqual* anticipada.

Però és erroni fer-hi “tres tendes”. Les “tendes” on habita el diví no són als cims sinó a la plana de la vida ordinària. Al deixeble, diu la catequesi de la Transfiguració, li cal una forta experiència mística, una llambregada de la Pasqua, per a “proveir-se” abans de començar el “camí a Jerusalem”, no per a esquivar-lo.

Potser que no és el tema preguntar-se què hi pot haver d'històric darrera d'aquest relat, però ben segur que en alguns moments de la seva vida, els més inseparables, els qui havien arribat més a fons en el “coneixement del Senyor”, deuriem copsar-hi una profunditat que transcendia la seva simple condició humana.

Segurament que també nosaltres tenim, a la nostra manera, aquesta experiència...!

ETIQUETES

CONeixEMENT EXPERIÈNCIA SILENCI EPIFANIA DIVINITAT